

[Poul Hansen (Kalundborg).]

valget tænkt på såvel grossister som detailhandlere og fabrikanter.

Ændringsforslagene til § 19 har jeg tidligere omtalt. Idet jeg iøvrigt henviser til betænkningens bemærkninger om disse ændringsforslag, skal jeg særlig gøre opmærksom på ændringsforslag nr. 25. Ifølge § 19 i lovforslaget har klager til ankenævnet ikke opsættende virkning, men ifølge ændringsforslag nr. 25 vil der blive tale om opsættende virkning i to tilfælde, nemlig dels når det drejer sig om selve anmeldelsespligten, dels når det drejer sig om pålæg af leveringspligt i henhold til lovforslagets § 13, stk. 3 — det vil efter den nye affattelse sige § 12, idet § 10 jo foreslås strøget.

Ifølge ændringsforslag nr. 27 til § 20 bestemmes det, at når monopoltilsynet giver offentligheden meddelelse om foretagne undersøgelser, skal de pågældende organisationer eller enkeltvirksomheder forinden have lejlighed til at udtale sig om meddelelsens indhold. I forbindelse med behandlingen af denne paragraf har udvalget drøftet, på hvilken måde folketinget kunne blive holdt underrettet om monopoltilsynets virksomhed. Et medlem af udvalget har rejst tanken om nedsættelse af et særligt folketingsudvalg, der skulle modtage oplysninger om tilsynets virksomhed, men udvalget er vejet tilbage for at stille forslag herom og har i stedet, som det fremgår af betænkningen, ment det rigtigt at foreslå, at der ved hvert folketingsårs begyndelse tilstilles tinget en beretning om monopoltilsynets virksomhed i det foregående år. Vi har her ved lagt vægt på, at der så hurtigt som muligt gives folketinget underretning om de afgørelser, der er truffet, og den virksomhed, der i det hele taget er udfoldet af monopoltilsynet.

Straffebestemmelserne i lovforslagets § 23 foreslås ændret under hensyn til, at forbudsbestemmelserne i §§ 10 og 11 foreslås strøget.

Lovens ikrafttrædelsesdato ændres fra 1. april 1955 til 1. juli 1955 for at skabe

fornøden tid til tilrettelæggelse af lovens administration. I konsekvens af denne ændring foreslås det — det er ændringsforslag nr. 33 — at den gældende prislov forbliver i kraft til 1. juli i år.

Endelig skal jeg henlede opmærksomheden på ændringsforslag nr. 35, som går ud på indsættelse af en ny paragraf, der bestemmer, dels at loven ikke gælder for Færøerne, dels at man ved kongelig anordning kan fastsætte de ændringer for Grønlands vedkommende, som under hensyn til de stedlige forhold må anses for fornødne.

Jeg skal så som ordfører for mit parti gøre nogle bemærkninger om vort syn på det resultat, der er opnået. Når vi har deltaget i udvalgets enstemmige indstilling, betyder det selvfølgelig, at vi betragter resultatet som acceptabelt under hensyn til de foreliggende forhold; vi kan jo kun gennemføre, hvad der kan skaffes flertal for, og vi er enige i, at det har sin store værdi, at netop denne lovgivning kommer til at hvile på et bredt flertal her i tinget. Også vi betragter en del af de foreslåede ændringer som redaktionelle forbedringer, men jeg skal naturligvis ikke lægge skjul på, at vi hellere havde stemt for den højtærede handelsministers oprindelige lovforslag. Vi er således kede af, at det, for at enighed kunne opnås, har været nødvendigt at lade forbudet mod eksklusivaftaler m. v. gå ud og at lade paragraffen om de faste bruttopriser undergå den forandring, der er tale om. Vi havde også gerne set, at man i formålsparagraffen og de andre dertil svarende paragraffer havde bibeholdt udtrykket „urimelige fortjenester“ eller brugt udtrykket „urimelige avancer“, selvom vi erkender og naturligvis også må lægge vægt på, at udtrykket „urimelige priser“ også dækker urimelige avancer. På samme måde ville vi have foretrukket, at § 14 om skiltning og mærkning havde bibeholdt sin oprindelige formulering. Men når det er sagt, vil jeg føje til, at enighed jo kun kan opnås, hvis man fra alle sider er villig til at bøje sig og give afkald på visse principielle ønsker.